

μετὰ τῆτο διὰ προσφάγι ὠμόν. Ἡ Ἑλλάς μεταχειρίζε-
ται ἀνάλυτα, προβάτεια ἐξαίρετα, καὶ ὅλα ἐντόπια.

ΒΟΥΤΤΡΟΝ ΚΑΚΑΪΟΤ. Ἰδὲ ΚΑΚΑΪΟΝ.

ΒΟΥΤΤΡΑΪΛΕΙΜΜΑ ὀνομάζω τὸ ἀνακατωμένον Βέ-
τυρον μὲ ἀλείμμα εἰς τὸ Ῥωστικὸν Ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον
ταύτοσημάντως Μαχλοῦτι παρὰ τῶν Τέρκων λέγεται,
καὶ κατασκευάζεται παρὰ τῶν Ἐμπόρων διὰ νὰ ἀποφύ-
γῃ τὸ βαρὺ τελώνιον τῆ βουτύρου, εἰς τὴν Ῥωσίαν
διαβιβάζοντες τὸ ἀντὶ ἀλείμματος. Αὐτὰ τὰ εἶδη εἶναι
ἀπὸ τὰ κυριώτερα ἄρθρα τῆς ἀγελοτρόφου Ῥωσσίας.

Τὰ ῤηδέετα βούτυρα μετακομίζονται ἐμπορικῶς εἰς
βαρύλλια διαφόρων μεγεθῶν, καὶ εἰς ἀσκούς. Ἰδὲ
ΑΪΣΚΟΣ.

Τὰ βούτυρα τῆς Ὀλλάνδης καὶ Ἀγγλίας εἶναι κα-
θαρώτερα, καὶ ἐσθίονται ὡμὰ, ὡς ἄρτυμα, μὲ τὸ κα-
θαρὸν ψωμί.

Εἰς τὰ Φαρμακοποιεῖα εὐρίσκονται, καὶ ὀνομάζονται
διάφορα βούτυρα κατασκευαζόμενα διὰ τῆς Χυμικῆς, ὡς
Βέτυρον τῆ Κρόνου, Βούτυρον τοῦ Νίτρου, τὸ ὁποῖον
καὶ Βούτυρον τῆ Πετριωάνης Φάβρου, ἀπὸ τῆ ὀνόματος
τῆ ἐφευρετῆ ἐποιομάζεται. Βέτυρον τοῦ Ἀντιμονάχου
τῆ κηρίσ, καὶ ἄλλων, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ Ἐμπόριον ὀλί-
γον χρησιμεύουν, καὶ διὰ τῆτο ὀλίγα πρέπει νὰ εἴπω-
μεν δι' αὐτὰ εἰς τὸ ἐκάστου ἄρθρον. ὠνομάσθησαν δὲ
βούτυρα, διότι ὁμοιάζον κατὰ τὸ ποιεῖν μὲ τὸ κυρίως
Βούτυρον.

ΒΡΑΣΤΗΪΡΙΑ. Τὰ παρὰ τῶν Γάλλων ἐκ τούτων
πολιτογραφθέντα Brassieres, εἰς τὰ ὁποῖα κατασκευά-
ζονται οἱ Ζῦθοι, ποτὸν κατὰ τὸν Τάκιτον ἐπινοη-
θέν εἰς τὲς τόπες τῆς ἀφόρους εἰς ἀμπελῶνας. Ἰδὲ
ΖΥΪΘΟΣ.

ΒΡΑΧΙΟΪΛΙΑ, καὶ ὀρθότερον Βραχιόνια, στόλισμα
φορούμενον εἰς τὲς βραχιόνας κατ' ἀρχαίς, καὶ τῶρα
εἰς τὸ ἄκρον τῆ πήχεως τῆς χειρὸς, συνειδισμένον ἀπὸ
τῆς παλαιοῦς χρόνους· διότι ὁ Ἰούδας υἱὸς τῆ Πατριάρ-
χε Ἰακώβ ἔδωκε τῇ Θάμαρ τὰ βραχιόλια του, καὶ φο-
ροῦ-

ρέμενον εἰς ὅσα τὰ πολιτευμένα, καὶ ἀπολίτευτα ἔθνη. Οἱ Ἀφρικανοὶ πτωχύνουν, καὶ πωλῶν τὰ ἴδια τέκνα των διὰ τὴν ἀποκτήσασθαι μίαν ζυγὴν βραχιόλια ἀπὸ τὰς δι' ἡμᾶς εὐτελεῖς Κουρίδας, ὥστε ἀπὸ τὸ ὄστρακον, καὶ ὕελον, ἕως τὸν χρυσὸν, καὶ ἀδάμαντα, ὅλα μεταχειρίζονται εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτῆς τῆς ἀσημάντης στολισμῶν, ὁ ὁποῖος χρησιμεύει μόνον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον· διότι πανταχῆ πολυειδῶς τεχνουργεῖται· καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τὴν ἀναγκαίαν ὕλην τῆς χρυσοῦ, ἀργύρου, πετραδίου, ἐγκυσμάτων, καὶ ἄλλων.

ΒΡΥΖΑ. Γέννημα μελανόχρουν πρῶτον σπειρόμενον εἰς βουνώδεις τόπους, καὶ θεριζόμενον, ὡς τὸ σιτάρι. Τὸ φῶμι τῆς βρύζης δὲν ἐγκρίνεται διὰ τὰς τραπέζας τῶν πλεσίων· εἰς τὴν Ῥωσίαν ὅμως κατασκευάζουν τὸ στρατιωτικὸν, καὶ πολὺ ῥακὶ ὄχι τόσον νόστιμον εἰς τὴν γεύσιν, ἀλλὰ θερμαντικὸν, καὶ μεθυστικόν. Τὸ καλάμι τῆς χρησιμεύει δι' ἄχυρον, καὶ λεπτοψιάθρας.

ΒΡΥΤΟΝΙΑ. Ἡ λευκὴ ἀμπελος, καὶ ἀγιοκλημα λεγομένη. Ἰδὲ **ΛΕΤΚΗ** ἌΜΠΕΛΟΣ.

ΒΡΩΜΗ. Γέννημα ἀνῆκον εἰς τὴν τροφὴν τῶν ζώων, καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπου τρέφουσι τὰς Ἴππους μετ' αὐτὴν, προτιμῶντές τιν ἀπὸ τὸ κριθάρι, ὡς θρεπτικωτέραν, ἀποτελεῖ ἀρκετὸν Ἐμπόριον· εἰς ἡμᾶς ὅμως τὸ κριθάρι εἶναι προτιμότερον, καὶ ἡ βρώμη ὀλιγομεταχειριστος· διὰ τοῦτο καὶ ὀλιγωτέρα σπείρεται, καὶ θερίζεται. Αὐτὴ εἶναι ἀπὸ τὰ ὄψιμα γεννήματα ἀχυρώδης, καὶ ὀλιγόσαρκος.

ΒΥΡΣΟΔΕΨΙΑ ὀνομάζεται ἡ τέχνη τοῦ ἐργάσματος τῶν διαφόρων ψιλῶν δερμάτων πρὸς χρῆσιν τῶν ἀνθρώπων, εἰς ὑποδήματα, καὶ ἄλλα διάφορα ἐπιπλα. Σκυτοδεδεψία δὲ, τὸ ἔργασμα τῶν χονδρῶν δερμάτων, βοῶν, καὶ βεβάλων, καὶ χοίρων πρὸς χρῆσιν διὰ πάτας, ἢτοι τέλματα ὑποδημάτων, καὶ ὁμοίων. Ἡ πρώτη λέγεται Γαλλιστὶ Chamoiserie, καὶ ἡ δευτέρα Ταππεριε. Εἰς τὴν Τυρκίαν ὅμως ἐμπεριλαμβάνονται ἀμφότερα εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τέχνην τῶν Ταβάκιδων ἐπεὶ

ἐπειδὴ μεταχειρίζονται τὸν ἴδιον τρόπον τῆς βαλάτου εἰς ἀμφοτέρα, καὶ δὲν γνωρίζουν τὴν τέχνην τοῦ ἐλαίου. Ἐγὼ ὅμως δι' εὐκολίαν θέλω τὰς διαιρέσεις γράφω ἐδῶ εἰς τὴν Βυρσοδεψίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐργάζονται τὰ δέρματα τῆς αἰγριαγῆς, τῶν τράγων, αἰγῶν, δορκάτων, καὶ προβάτων.

Τὸ καθαρίσμα τῶν δερμάτων τέτων ἀπὸ κάθε ἀκαθαρσίαν μὲ τὸ πλύσιμον, καὶ τὸ μάδισμα μὲ τὴν ἀσβέστην, καὶ τὸ ἔργασμα μὲ τὸ βαλανίδι, καὶ τὴν κῆπρον τοῦ σκύλου καθὼς μεταχειρίζονται οἱ ἐδικοίμας βυρσοδέπται (Ταβάκιδες) εἶναι γνωστὸν καὶ εὐκόλον εἰς τὸν περίεργον γὰρ τὸ περιεργασθῆ εἰς τὰ Βυρσοδεψεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὅλαι αἱ πόλεις τῆς Τερκίας ἔχουσιν, καὶ βυρσοδεψῆν πολλὰ, στελλόμενα καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, μάλιστα τὴν Οὐγκαρίαν ἀπὸ τὰ Βυρσοδεψεῖα τοῦ Βιδυνίου, καὶ ἄλλων πόλεων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τερκίας. Διαιρῶνται δὲ εἰς Αἰγίδας, ἧτοι Σαχτιάνια, καὶ Προβιάς, ἧτοι προβάτων δέρματα.

Διὰ τὴν Εὐρώπην ὅλα στέλλονται ἄβαφα, ἐκτὸς μερικῶν κιτρίνων αἰγίδων, τὰ ὁποῖα Μαροκίγια ἀπὸ τοῦ Μαρόκου βασιλείου τῆς Ἀφρικῆς, καὶ Κορδοβάνια ἀπὸ Κορδούβης τῆς Ἰσπανικῆς πόλεως κυριευθείσης ἀπὸ τῶν Ἀφρικανῶν ἐκείνων, ὀνομάζονται.

Κατὰ τὸ μέγεθός των διαιροῦνται αἱ αἰγίδες εἰς α'. β'. καὶ γ'. καὶ βάφονται μαῦραι διὰ τοὺς καλογήρους Εὐρωπαίους, καὶ μερικοὺς Χριστιανῆς ὑπηκόους, (Ραγιαδες) ἄλικαι, ἧτοι ἐρυθραὶ, τὰ ὁποῖα Λώκια ὀνομάζονται, διότι βάφονται μὲ λῶκι, ἧτοι λάκκαν, καὶ αἱ καλήτεραι γίνονται εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν κίτριναί, τῶν ὁποίων αἱ ἐγκριτότεραι βάφονται εἰς τὴν Καισάρειαν τῆς Καππαδοκίας κυαναί, ἧτοι γαλάζιαί, διὰ τῆς Κριτᾶς, καὶ ἱερῆς, ἧτοι οὐλεμάδες, καὶ τοὺς Ἑβραίους, καὶ κόκκιναί, διὰ τῆς Ἀρμενίου, καὶ μερικοὺς Ὀρθόδοξους. Αἱ ἐρυθραὶ, καὶ κίτριναί εἶναι κοιναὶ εἰς τοὺς Ὀθωμανῆς, καὶ τῆς ἔχοντας προνόμια ὑπηκόους. Ἀπὸ τὰς προβιάς βάφονται μόναι αἱ σωματωδέστεραι, καὶ ἀ-

να πληροῦν τὰς αὐτὰς χρείας· αἱ δὲ λοιπαὶ χρησιμεύουσι εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ὑποδημάτων, καὶ κρηπίδων, καὶ ἄλλων τοιούτων· καὶ ταῦτα διὰ τὸ ἔργασμα μὲ τὴν ἀσβέστην τῶν ταβάκιδων μας.

Τὸ δὲ ἔργασμα μὲ τὸ ἔλαιον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν βύρσαν, καὶ τὸ σκύτος, ἀπαλὰ καὶ εὐμάλακτα, γίγεται εἰς τὴν Εὐρώπην μὲ τὸν ἀκόλυθον τρόπον.

Μετὰ τὸ εἰρημένον ἔργασμα, ρίπτονται τὰ δέρματα εἰς λάκκον γεμάτον ἀπὸ νερὸν κονισμένα μὲ ξηρὰ πίτυρα σιταρίου, καὶ ἀφίνονται ἕως νὰ ἀναβοῦν ἐπάνω ἀπὸ τὸ νερὸν· ἔπειτα τὰ ἐκβάλλουσιν, καὶ τὰ στραγγίζουσιν, μὲ ξύλινον, ἢ σιδηροῦν ρόπαλον, διὰ νὰ καθαρισθῶν ἀπὸ κάθε μίγμα, καὶ ἰλὺν, καὶ στέλλονται εἰς τὸν ἐπὶ τέτου κατεσκευασμένον μύλον, βατυμένα εἰς ὄφαρέλαιον τῆ ὀνίσκου, ἢ σκυλοφαρίου, καὶ βρεγμένα εἰς τὸν ποταμὸν περὶ τὰς 12 ὥρας, καὶ κτυπῶνται μὲ τῆς κοπάνους τῆ μύλου διὰ νὰ ἀπαλύνουν.

Τὰ ὀνομαζόμενα ὅμως χλωρὰ δέρματα, κοπανίζονται πρὸ τῆ νὰ βληθῶν εἰς τὸ ὄφαρέλαιον, καὶ ἔπειτα ἐκτεινόμενα καλὰ θημωνιάζονται ἀνὰ 20 δωδεκάδας ἐπάνω εἰς σαγίδας· καὶ ἀπὸ ἐν ἀλειφόμενα καλὰ μὲ τὸ χέρι μὲ ὄφαρέλαιον διαιρῶνται ἀνὰ 4, καὶ βαλλόμενα εἰς τὸν κόπανον τῆ μύλου κτυπῶνται, καὶ ἐκβάλλοντες τὰ ἀπλώνουν εἰς σχοινὶ τὰ ξηρανθοῦν ὀλίγον, καὶ πάλιν κτυπῶνται, καὶ χρίονται, ἕως νὰ στοχασθῆ ὁ τεχνίτης ὅτι ἀπάλυσαν ἀρκετὰ· ἔπειτα τὰ ξηραίνουσιν καλὰ, καὶ θημωνιάζοντες τὰ ἀνὰ 20 δωδεκάδας, τὰ τυλίσσουν μὲ μάλλινα σκεπάσματα, καὶ ἀφ' οὗ ζεσταθοῦν μετρίως, πάλιν τὰ γυρίζουν, καὶ σκεπάζουσιν, προσέχοντες νὰ μὴ συγκαῶν.

Τελευταῖον τὰ πλύνουσιν μὲ στακτόνερον ζεστὸν εἰς λάκκους, καὶ τὰ κτυπῶν μὲ ξυλίλους κοπάνους, ἕως νὰ καθαρισθοῦν τελείως, καὶ τὰ ἐκτείνουσιν εἰς σαγίδας, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ἐλαιῶδες ἔργασμα, ἢ ἄργασμα, καθὼς κοικῶς λέγομεν.

Διὰ νὰ ζύσουν τὰ τομάρια ταῦτα ἀπὸ τὰ παρασαρ-
κώ-

κώματα, καὶ τὰ λεπτόνων ὀπωσῶν τὰ ἐλαφίσια, καὶ ὅμοια οἱ Εὐρωπαϊοὶ βυρσοδέπται μεταχειρίζονται ἐργαλεῖον ὅμοιον μὲ τὰ Ἀγγλικά τῆς τραπέζιου πινάκια ἀπὸ χάλυβα κοπτερόν εἰς ὕλην τὴν περιφέρειαν, καὶ καρφωμένον εἰς τὸ κέντρον μὲ χειροπίασμα στερεόν· τὸ ὁποῖον παρασύροντες εἰς τὸ καλά καρφωμένον δέρμα εἰς εὐθυτάτην κρίνιν σανίδα, κέπτουν κάθε παρασάρκωμα, καὶ τὸ ἀποτελεῖ ἴσον, καὶ ὁμαλώτατον.

Ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἐπίπλων, εἰς τὰ ὅποια χρησιμεύουν ταῦτα τὰ τομάρια, καταλαμβάνομεν, ὅτι τὸ ἐμπόριόν των εἶναι μέγα· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὴν Τυρκίαν ὀλίγον μεταχειρίζονται τὰ εἰρημένα ἐλαιώδη βυρσοδέπτα, καὶ ἐξαρκοῦν τὰ ἀσβεστώδη, τῶν ὁποίων ἐργασμάτων, ὡς εἶπον· καὶ στέλλονται διὰ τὴν Εὐρώπην ἐργασμένα τὰ περισσεύοντα, καθὼς καὶ ὠμά, ἢτοι ἀνέργαστα δέρματα πολλὰ (Ἰδέ ΔΕΡΜΑ), ἀναλόγως ὀλίγον ἐμπόριον γίνεται εἰς τὰ Ἐλαιοεργασμένα.

Εἰς τὴν Βυρσοδεψίαν ἀνάγεται καὶ τὸ ἔργασμα τῶν βοσίων δερμάτων εἰς τὴν Ῥωσσίαν, τὰ ὅποια Ῥωστικά λέγονται, καὶ Τελατίνια. Ἰδέ ῬΩΣΣΙΚΑ'.

ΒΥΨΣΟΣ. Ὅτι ἡ Βύσσος ἦν πανὶ, καὶ ἐγένετο ἔνδυμα τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων, μᾶς τὸ μαρτυρεῖ ἡ ἱερὰ Γραφή, καὶ πολλοὶ τῶν ἐθνικῶν Ἱστορικῶν, καὶ Φιλοσόφων. Ἰδὲ τί δοξάζεν περὶ ταύτης οἱ σοφοὶ Συγγραφεῖς τῆς Μεθοδικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας.

Οἱ περισσότεροὶ Φυσιολόγοι νομίζουν ὅτι ἡ Βύσσος ἦτον μαλλὶ ὀστρακοδέρματος θαλασσίου, καὶ μάλιστα τῆς μαργαροφόρου Κόγχης δαλευμένην. Δὲν ἦτον βέβαια μεταξωτὸν, διότι τότε δὲν ἐγνώριζον τὸ μετὰξί τὰ Ἔθνη, τὰ ὅποια ἀναφέρουν αὐτὸ τὸ ὕφασμα· ἀλλ' ἔτε πορφύρα, ἐπειδὴ ἡ γραφή διακρίνει τὴν πορφύραν ἀπὸ τὴν Βύσσον· καὶ ὁ Πλίνιος, Πausanίας, καὶ ἄλλοι ὁμοίως· ἀλλ' ἦτον ὕφασμα σπανιώτατον ἀπὸ ὕλην φυτικὴν, ἢ ζωτικὴν ἐξαίρετον, καὶ ἐγένετο εἰς διάφορα μέρη, ὡς Βύσσος Ἰνδική, Βύσσος Αἰγυπτιακή, Βύσσος Ἑλληνική, καὶ ἄλλαι. Ὁ Ἀριστοτέλης ὀνομάζει Βύσσον τὸ μετὰξί τῶν

τῶν θαλασσίων Πινῶν : καὶ ἔχει τὸ ἀξιολοπιότερον, διότι ἀληθινὰ εἶναι χονδρὸν αὐτὸ τὸ μετάξι, ἀλλ' ὑφαινόμενον γίνεται καλῆτερον ἀπὸ τὸ μαλλί, καὶ πλησιάζει εἰς τὴν ποιότητα τῆ μεταξίς. Ἀπὸ τὸ ἴδιον κατασκευάζονται καὶ τὴν σήμερον πλεκτὰ περικιήμια, καὶ ῥέχα ἐνίοτε, καὶ ἡθελον ἦναι πολὺ τιμιώτερα, ἀνῆλπε τὸ μετάξι μ' ὅλον τοῦτο γίνονται ἐξαιρέτα καὶ ἀπὸ τὰ μεταξωτὰ καλῆτερα.

Διὰ τὰ νηθῆ τὸ Πιννόμαλλον τῆτο, βάλλεται διὰ μερικὰς ἡμέρας εἰς χαμόγειον ἀποθήκην διὰ τὰ ὑγρανθῆ, καὶ τὰ ἀπαλύνη· ἐπειτα κτερίζεται, καθαρίζεται ἀπὸ τὰς ἀκαθαρσίας, καὶ νήθεται, ὡς τὸ μετάξι.

Ἡ περὶ Βύσσου διαγραφή τοῦ Ἰελίου Πολυδεύκου ἀνήκει περισσότερον εἰς τὰ βαμβάκια τῶν Βαμβακοδένδρων, καὶ ὄχι εἰς τὸ Πιννόμαλλον. Ἀλλ' ἐκεῖνο δὲν νήθεται, ὡς εἶδομεν εἰς τὸ ἄρθρον Βαμβάκι· τὸ δὲ Πιννόμαλλον καὶ νήθεται, καὶ πλέκεται, καὶ ὑφαίνεται ἕως τῆς σήμερον, καὶ φέρεται ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν εἰς ἡμᾶς, καὶ ἡ μαρτυρία τῆ Ἀριστοτέλους εἶναι ἐγκριτότερα ἀπὸ τὴν τῆ Πολυδεύκου. Βύσσος λοιπὸν εἶναι τὸ Πιννόμαλλον, καὶ ἔτω πρέπει νὰ τὸ ὀνομάζωμεν.

ΒΩΛΟΣ. Κυρίως ὀνομάζεται γῆς κολλητικῆς, καὶ πηλώδους κομμάτι· καὶ παρὰ τῶν ὀπαδῶν τῆ Γαλινοῦ γνωρίζονται ὡς ὠφέλιμοι οἱ ἀκόλουθοι.

Ὁ Βῶλος τῆς Ἀρμενίας, ὁ Τερκιστί Κιλ Ἑρμενί, καὶ παρὰ τῶν ἐλληνίζόντων Σινωπικὴ Ἐρυθρόγεως, Rubrica Sinopica, ὀνομαζόμενος· τὸ χρῶμά του ἔχει ὑπερυθρον, καὶ τὴν ὕλην του πετρώδη, ἀλλ' ἀπαλὴν καὶ εὐθραυστον, καὶ εὐκολοκοπάνιστον· χρήσιμος δὲ εἶναι ὡς ξηραντικὸς εἰς διάφορα πάθη, δίδόμενος ἐσωτερικῶς, καὶ ἐξωτερικῶς ἐπαλειφόμενος.

Οἱ Εὐρωπαῖοι λαμβάνουσι πολὺν ἀπὸ αὐτὸν, καὶ ἄλλον ὅμοιον ὀνομαζόμενον παρ' αὐτῶν Βῶλον Ἀνατολικὸν, ὡς εὕρισκόμενον εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Ἐπικράτειαν, τὴν ὁποίαν ὅλην Ἀνατολικὴν ἐπονομάζουσι διὰ τὴν θέσιν τῆς πατρίδος τῶν. *Bol fin du Levant.*

Βῶλος ὀνομάζεται καὶ ὁ γινόμενος ἀπὸ τὸ κατάσταγμα τῆς πλύσεως τῶν μετάλλων εἰς τὰ μεταλλεῖα μετὰ τὸ χῶρισμα τῆς ἄμμου, ὁ ὁποῖος ἐπειδὴ κατασκευάζεται εἰς σχῆμα κοπάνου πλατῦς, καὶ κατὰ τὸ μῆκος, καὶ πλάτος ἐνὸς δακτύλου, **Βῶλος Κοπανικός**, ἤτοι **Bol en Pille** λέγεται Γαλλιστί.

Βῶλος Λετκόσ, εἶναι εἶδος Ἀργίλλου στυπτικός, ἀλλὰ δὲν φθάσει τὸν Ἀρμενικὸν εἰς τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν.

Βῶλος παρὰ τῶν Ἱατρῶν ὀνομάζεται καὶ κάθε ἰατρικὸν ζυμωμένον εἰς σχῆμα πηλῆ, καὶ διδόμενον εἰς μίαν, ἢ πολλὰς ἐνθέσεις μετὰ τὴν μύτην τοῦ μαχαιρίου, ὡς τῷ ἐδόθη **Κασσία** εἰς **Βῶλον**, κ. τ. λ.

Βῶλος Κατσίμη, χῶμα τεαρῶδες, καὶ μαῦρον συνδεδεμένον μετὰ ρίζας χόρτων ξηρὰς, καὶ κοπτομένην κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς· χρησιμεύει ἀντὶ ἀνθράκων, καὶ ξύλων εἰς ἀνάμμα πυρὸς πρὸς **Φερμασίαν**, καὶ μαγείρευμα. Εὐρίσκεται εἰς τὴν **Βορείαν Γαλλίαν**, καὶ **Ὀλλάνδαν**, καὶ προτιμᾶται ἀπὸ τὰς ῥηθείσας ὕλας διὰ καύσιμον. Ἰδὲ **ΓΗΨ ΚΑΤΣΙΜΗ**.

Γ

ΓΑΓΑΪΤΗΣ, ἢ **Πέτρα Θρακία**, Γαλλ. **Jayet**, πέτρα ὀλομέλανος στιλβωμένη εἰς τὸν καλλίτερον τρόπον, διὰ τοῦτο καὶ παρὰ τῶν Ἀρχαίων ἐγίνετο καθρέπτῃς.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ διὰ τὸ στίλβωμα, καὶ διὰ τὸ καύσιμον, καὶ διὰ τὴν ἠλεκτρικὴν δύναμιν, ὁμοιάζει μετὰ τὸ ἠλεκτρον, πολλοὶ Ὀρυκτολόγοι τὰ συνενώνουσι εἰς τὸ ἴδιον γένος. Κατὰ τὸν Ὀρυκτολόγον **Οὐαλλέριον** εἶναι ἀσφαλτος μαύρη γαιώδης, λιθοποιηθεῖσα· ὥστε φλογίζεται, δὲν βυθίζεται εἰς τὸ νερὸν, καὶ ὅταν διασπᾶται ἀποφέρει ὀσμὴν τῆς **Λιθάνθρακος**.

Διαφέρει ἀπὸ τὸν μαῦρον **Ἀγάτην**, διότι φλογίζεται, καὶ εἶναι ἐλαφρότατος, καὶ κατὰ πάντα ἐπίσκιος. Εἰς

τὴν Βυρτεμβέργην κατασκευάζειν με' αὐτὸν πυξίδας, βραχιόλια, ἐνώτια, καὶ παρόμοια στολίδια.

Εἰς τὴν Χυμικὴν διασταλλαγὴν δίδει χυμὸν ὀξειδωτὸν ὑπόλευκον, ἔλαιον λεπτὸν μαῦρον, καὶ ἄλλο ἔλαιον μαῦρον βετυρῶδες.

Ὁ Τεχνητὸς Γαγάτης εἶναι εἶδος ἐγκαύστου ὑέλης χρωματισμένης. Ἴδὲ **ΕΓΚΑΥΣΤΟΝ**.

ΓΑΕΪΔΑΡΟΣ, ὁ ὄρος, ζῶον ἡμερον καὶ ὀκνηρὸν, διὰ τῆτο πάντοτε δέρεται. Ἴδὲ **ΟΝΟΣ**.

Ὁ κατὰ τὰλλα φιλολογικώτατος κύρ Κοραῆς λανθάγεται διαθεσπίζων ὅτι πρέπει νὰ γράφηται, καὶ νὰ προσφέρεται Γάδαρος κατὰ τὴν διεφθαρμένην τῶν Χίων προσφορὰν, ὡς καὶ Βεῦδι, τὸ Βοῖδιον· καὶ ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀλλόκοτον ἀνάγκην νὰ ἐτοιμολογήσῃ τὸν Γαείδαρον ἀπὸ τὸν Κάνθαρον· ἀνακάλυψις ἀξία Κωμωδίας.

ΓΑΪΖΑ. Ὑφασμα μεταξωτὸν, ἢ λιγὸν λεπτότατον, καὶ ἀραιότατον, ὀμαλὸν, ἢ ἀραδατὸν, ἢ ἀνθηρὸν ἀπλῶς, καὶ με' χρυσῶν, ἢ ἀργυρόνημα, τὸ ὁποῖον Τριχίαν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν ἐμάθομεν· καὶ εἶναι χρησίμου εἰς γυναικεῖα ἐνδύματα. Ἴδὲ **ΤΡΙΧΙΑ**.

ΓΑΪΑΚΟΝ. Gayac. Ἴδὲ **ΞΥΛΟΝ ἸΝΔΙΚΟΝ**, ἢ **Αἴγιον**.

ΓΑΪΤΑΝΙ, Ἴδὲ **ΣΧΟΙΝΟΠΛΕΚΤΟΝ**.

ΓΑΛΑ. Ἡ γνωστὴ πρώτη τροφή τῶν τετραπόδων ζώων, καὶ τῆ ἀνθρώπου, αἷμα διεφθορὸς ἐκ φύσεως, κατὰ τῆς σωματολόγου Φυσικῆς. Γάλα λέγεται καὶ ἡ χυνομένη παρὰ τῶν ἰχθύων σπορὰ εἰς τὰς ὑποθαλασσίους πέτρας πρὸς γέννησιν τῶν ὁμοίων τῶν· ἀλλὰ ταῦτα ἀχρηστά διὰ τῆς ἐμπορίου.

Τὸ Γάλα πολλῶν ζώων, μάλιστα τῶν βοῶν, προβάτων, καὶ αἰγῶν, χρησιμεύει εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον· τὰ δὲ ἐξ αὐτῆ, οἷον βύτυρον, καὶ τυρίον, χρησιμεύει καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ὡς βλέπει εἰς ταῦτα.

Γάλα Σελήνης, τὸ Μεταλλικὸν Ἀγαρικόν. Ἴδὲ **ΑΓΑΡΙΚΟΝ**.

Γάλα Παρθενικόν, ὑγρὸν εὖοσμον, κατασκευαζό-

ζόμενον μετὰ τὴν διάλυσιν, τῆ σιλφίᾳ, καὶ στύρακος εἰς τὸ οἰνόπνευμα· ἔλαβε δὲ τὴν ὀνομασίαν, διότι χυνόμεναι ὀλίγαι ρανίδες εἰς καθαρὸν νερὸν, λαμβάνει τὸ χρῶμα τοῦ Γάλακτος.

Κατασκευάζεται ἀκόμη καλῆτερον μετὰ τὸ μίγμα τοῦ λευκῆ Βαλσάμου, καὶ Στύρακος εἰς δάκρυ, καὶ μετὰ προσθήκην μόσχου, ἢ ξυλαλόης, κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τῶν μεταχειριζομένων· ὅταν δὲ συμμιχθῇ καὶ Σμύρνα, καθαρίζει τὰς κηλίδας τῆ προσώπου, ἀλλὰ δὲν εὐωδιάζει· ὥστε εἶναι κοσμητικόν.

Τὸ καλὸν εἶναι ἐρυθρὸν, διαφανές, εὐωδέστατον, καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον. γὰ μυρίζει τὸ οἰνόπνευμα. Φέρεται ἀπὸ τὴν Εὐρώπην εἰς δοχεῖα ἀργίλλινα, καὶ πωλεῖται εἰς τὰ Λεπτοπωλεῖα, καὶ τὰ Φαρμακοποιεῖα.

ΓΑΛΒΑΝΟΝ. (Κασνὴ Τυρκιστὶ) Κόμμι ἀποστάζον ἀπὸ τὰ χαράγματα ναρθηκώδους δένδρου τῆς Ἀραβίας, καὶ Συρίας, ἐπονομαζομένη Νάρθηκος Γαλβανοφόρου. Παρὰ τῶν Προγόνων μας ὠνομάζετο Χαλβάνη, καὶ μοι φαίνεται ἀρμοδιωτέρα, ὡς ἐπισημοτέρα ἢ λέξις.

Τὸ Γάλβανον, καθὼς καὶ πολλὰ τῶν κόμμεων, εἶναι ἢ εἰς δάκρυ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐκλεκτόν, ἢ εἰς κομμάτια τὸ κατώτερον, καὶ ἀπὸ τὸ ὕστερον τοῦτο καλῆτερον εἶναι, ὅσον ἐμπεριέχει λευκὰ δάκρυα, ξηρὸν, καθαρὸν, καὶ μετὰ ὀλιγωτέραν δυσωδίαν. Τὸ δάκρυ εἶναι χρυσοκίτρινον ἔσωθεν, καὶ κιτρινωπὸν ἔσωθεν, πικρὸν εἰς τὴν γεῦσιν, καὶ μετὰ ὀξεῖαν ὀσμὴν.

Χρησιμεύει πολὺ εἰς τὴν Ἰατρικὴν, μάλιστα διὰ ἔμπλαστρα.

ΓΑΛΕΡΑ, Ἰδὲ ΝΑΥΣ.

ΓΑΛΗ, ἢ Γάτα, καὶ παρὰ τῶν Πολιτῶν, ὄχι καλῆτερα, Κάτα, ζῶον γνωστὸν ἡμερον, καὶ ἀγριον, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τὸ ἐμπόριον μόνον τὸ δέρματι εἰς τὴν Διφθερυρίαν.

Τὸ δέρμα ταύτης εἶναι πολλῶν χρωμάτων, καὶ πολυποίκιλον, χρήσιμον εἰς τὰς πτωχάς. Τὸ μαῦρον ζῆ-
τηί-

τεῖται ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους, καθὼς καὶ τὸ μαῦρον Λαγίδιον. (1)

ΓΑΝΩΜΕΝΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ (Τενεκὲς), Ἴδὲ **ΣΙΔΗΡΟΣ ΓΑΝΩΜΕΝΟΣ**.

ΓΑΝΩΝΩ, τὸ, χρίω μὲ κασσίτερον, καὶ τὸ, λευκαίνω, ὅθεν γανωμένα ἀγγεῖα χάλκινα, τὰ κασσιτερωμένα. Ὁμοίως δὲ γανωμένα λέγονται καὶ ὅσα πήλινα σκεύη, καὶ ἀγγεῖα εἶναι χρισμένα μὲ λιθάργυρον, ἢ τι ὅμοιον.

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ ὀνομάζω μὲ λέξιν συνειδισμένην εἰς τὴν πατρίδα μου, καὶ ἐμπεριλαμβάνουσιν ὅλα τὰ σπόριμα, ὅσα ἀποτελεῦσι ψωμί, ἢ τρέφουσιν τὰ ζῶα, καθὼς καὶ ἡ Grain, ἢτοι Grani τῶν Ἱταλογάλλων Λέξεις· λέγονται δὲ καὶ Σπαρτά, διότι σπείρονται.

Ἀπὸ τὰ γεννήματα ἄλλα λέγονται πρῶϊμα, ὅσα σπείρονται τὸ φθινόπωρον, καὶ θερίζονται τὸ θέρος, καθὼς τὰ σιτάρια, καὶ ἡ βρύζα, ἐπονομαζόμενα καὶ χονδρὰ γεννήματα· ὄψιμα δὲ, ἢ λεπτά, τὰλλα, ὅσα σπείρονται τὴν ἀνοιξιν, καὶ τὸ θέρος θερίζονται, ὡς κριθάρι, βρώμη, χρήσιμα εἰς τὴν τροφήν τῶν ἀλόγων ζώων.

Εὐφορος ὀνομάζεται ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον αὐτὰ τὰ ὑσιωδῶς ἀναγκαῖα γεννήματα σπειρόμενα εὐδοκιμοῦν, καὶ τοιοῦτοι εἶναι ἡ Ἰνδία, ἡ Αἴγυπτος, καὶ ἡ Πολωνορρώσσια κατ' ἐξοχήν, ἂν δὲν προσθέσω καὶ τὴν Ἱταλίαν καὶ Ἑλλάδα καλλιεργουμένην κατὰ δεύτερον λόγον. Εἶναι δὲ τὰ ἀκόλυθα·

Διὰ

(1) Μοσχογαλῆ, Κυνάδι, Ζαρδαβᾶς, Σαμῆρι, Σκίυρος, καὶ αἱ ἀμφίβιοι ἐνυδρίδες κατὰ τὸν Μαδιόλον, ὅπαδόν τε Διοσκορίδου ἀναγονται εἰς τὸ γένος τῆς Γαλῆς.

Διὰ τροφήν τῶν ἀνθρώπων

Σιτάρια διάφορα
Βρύζα, ἡ ὁποία καὶ Σύ-
καλη ὀνομάζεται.
Ἀραβοσίταρον
Κεγχρί
Κριθάρι.

Διὰ τροφήν τῶν ἀλόγων ζώων

Κριθάρι
Βράμη
Ὀροβος
Ἀραβοσίταρον
Καλαμβόκι.

Γεντιανή, χόρτον με ρίζαν, συνωνυμμένην, πα-
ρονομασθεὶν ἀπὸ Γεντίου Βασιλέως τῆς Ἰλλυρίας, ὁ ὁ-
ποῖος ἐδοκίμασε πρῶτος τὰς θαυμασίας ἐνεργείας τῆς,
κατὰ τὸν Πλίνιον.

Δύω ἀπὸ τὰ εἶδη τῆς χόρτου τούτου ὀνομαζόμενα πα-
ρὰ τῆς Τερνεφόρτου τὸ μὲν Γεντιανὴ Μείζων, τὸ δὲ
Σταυρωτὴ, Cruciata, χρησιμεύον εἰς τὴν Ἰατρικὴν μετὰ τὴν
πολύχρηστον ρίζαν των, ἡ ὁποία ὑπολαμβάνεται ἐξαίρε-
τον ἀντιφάρμακον, καὶ καλὸν ἐναντίον τῶν λοιμικῶν πα-
θῶν· εἶναι διαφορητικὴ, δίδεται μετὰ καλὴν ἔκβασιν εἰς
τὰς διαλείποντας Πυρετὰς, καὶ διὰ τῆτο φημίζεται πα-
ρὰ τῶν Ἰατρῶν, ὡς Εὐρωπαϊκὴ Κίνα. Εἶναι στομαχι-
κὴ, ἀνθελμινθιακὴ, κ. τ. λ.

Βλαστάνει τὸ ὠφέλιμον τῆτο χόρτον εἰς τοὺς ὑγροὺς
τόπους τῆς Βοργωνίας, εἰς μερικὰ μέρη τῶν Πυρηναίων,
καὶ εἰς τὰς Ἀλπεις. Ὁ καυλὸς τῆς γίνεται ὑψηλὸς, κε-
νὸς εἰς τὰ ἔσω, καὶ ὀμαλὸς, μετὰ κόμβους ἔξωθεν ἀνα-
βλαστάνοντας ἀνὰ δύο κλόνους ἕκαστος, τὰ φύλλα του
εἶναι πρασινοκόκκινα παρόμοια μετὰ τῆς Πεντανεύρου· τὰ
ἀνθη τῆς κίτρινα, καὶ ὁ σπόρος του στρογγύλος, καὶ ἑ-
λαφρὸς· ἡ δὲ ρίζα του κιτρίνη, πικροτάτη, καὶ ἐνίοτε
χονδρὴ, ὅσον βραχίων, ἀλλὰ διηρημένη εἰς πολλὰ μέρη
χονδρὰ ἕνα δάκτυλον.

Καλὴ εἶναι ἡ μεσαίη μεγέθους, νέα, ξηρὰ, μετὰ μικρὰ
γένεια, καθαρὰ ἀπὸ χῶμα, καὶ χρυσοκιτρίνη, τὸ ὁ-
ποῖον φανερώνει ὅτι ἐξηράνθη εἰς τὸν αἶρα, ἡ δὲ ὑπο-
μέλανος εἰς τὸν κλίβανον, καὶ εἶναι κατωτέρα.

Ἡ Γεντιανίς, *Gentiana Americana flore caeruleo*, γίνεται εἰς τὴν Ἀμερικὴν, κατὰ τὴν Ἰαμαϊκὴν Νῆσον, μὲ ἀνθος κυανῶν ὠραίων· διὰ τῆτο φυτεύεται καὶ εἰς τοὺς κήπους πρὸς στολισμόν. ἔχει καὶ αὐτὴ ἰαματικάς ἐνεργείας.

ΓΗ, ὀνομάζεται ἡ σφαῖρα αὕτη τῆς γεννέσεως, ζωῆς, καὶ ταφῆς μας. Ὡς δὲ σῶμα ἐσίας στερεᾶς, καὶ βαρείας, τὴν ἐκλαμβάνομεν ἐνταῦθα, σύνθετον ἀπὸ πολλὰς μεταλλικάς, καὶ φυτικάς ἐσίας, καὶ χρήσιμον εἰς τὴν βαπτικὴν, πηλουργικὴν, καὶ ἰατρικὴν.

Γῆ Σμηγματικὴ, *Smectin*, εἶναι ἡ χρησιμεύουσα εἰς πλύσιμον τῶν μαλλίων, ἀπὸ τὴν πιμελὴν αὐτῶν· πηλός, παχύς, ἰξώδης, στιλπνός, καὶ βαρὺς, μαῦρος, ἢ καὶ κίτρινος, εὐρισκόμενος εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἀγγλίας. Χρησιμεύει καὶ εἰς τὴν πηλουργικὴν διὰ κατασκευὴν πολλῶν πηλίνων ἀγγείων. Ἰδὲ ΠΗΛΟΣ, καὶ ΣΜΗΚΤΙΣ.

Γῆ διὰ τὸ Ζάχαρι, ὀνομάζεται εἶδος χώματος χρησίμου εἰς τὸ λεύκασμα τῆς ζαχαρέως εὐρισκόμενον εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ εἰς τὴν Νῆσον Γκαλδελύππαν. Ἰδὲ ΖΑΧΑΡΙ.

Γῆ Λημνία, ἡ Σφραγιστή. Χῶμα εὐρισκόμενον εἰς τὴν Ἡφαιστίαν Λῆμνον, καὶ σφραγιζόμενον παρὰ τῶν Ἐπιστατῶν εἰς ἐνδειξὴν τῆς γνησιότητος. Εἶναι δὲ βαρεῖα, ἀργιλώδης, ἀπαλὴ, καὶ εὐθραυστος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κοκκίνη, ἢ λευκίζουσα, καὶ κιτρινωπὴ, διὰ τοῦτο καὶ Κιτρίνη ὀνομάζεται παρὰ τῶν Γάλλων, στυπτικωτάτη, χρησίμη εἰς τὰς αἰμορραγίας, καὶ τὴν παγῶλην. Οἱ Παλαιοὶ, κατὰ τὸν Πλίνιον, ἀπέδιδον εἰς αὐτὴν πλῆθος δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀληθεύουν. Καλητέρα εἶναι ἢ εἰς μικρὰ σώματα κοκκινωπά. Ὄνομάζεται δὲ καὶ Σαμία Γῆ.

Ἡ Λημνία Γῆ ἔχει ἀρχαιοτάτην ὑπόληψιν· ὁ Ὅμηρος, καὶ Ἡρόδοτος τὴν ἀναφέρουν. Ὁ Διοσκουρίδης γράφει ὅτι εἰς τὸν καιρόν τε, σφάζοντες τράγον, ἔκαμναν μὲ τὸ αἷμά του καὶ τὴν γῆν πηλὸν, καὶ τὸν ἐσφραγίζον ὁ Ἰε-

ὁ Ἱερεὺς τῆς Ἀφροδίτης μὲ σφραγίδα ἐκτυπῆσαν μορφήν αἰγός. Ἐπὶ τῆ Γαλινῆ εἶχε παύση ἢ θυσία τοῦ τράγου, πλὴν ἦσαν ἄλλαι δεισιδαιμονίαι· ἐπὶ δὲ τῶν ἡμερῶν μας κατὰ τὴν 6. τῆ Αὐγέστη μετὰ τὴν Λειτουργίαν ὑπάγην οἱ Ἱερεῖς μὲ τὸν Ὀθωμανὸν Διοικητὴν τῆς Νήσου εἰς τὸν τόπον, ὅπερ ἐξορύσσεται τὸ χῶμα τοῦτο, καὶ πλῆθος Χριστιανῶν, καὶ Τέρκων, ἀνοίγην τὴν φλέβα, ἀνασκάπτειν ὅσην γῆν χρειάζονται διὰ τὸν Βασιλέα, κρατεῖ καὶ ὁ Διοικητὴς, καὶ ἄλλοι, τὰς σφραγίζει μὲ τὴν σφραγίδα του, καὶ τὰς διανέμει. Εἶναι δὲ αὐστηρῶς ἐμποδισμένον τὸ ἀνοιγμα τῆς φλεβὸς ἐκείνης δι' ὅλον τὸ λοιπὸν ἔτος.

Γῆ Σκιώδης, Terre d'ombre, χῶμα πετρώδες, ἢ πέτρα ὑπομέλανος χρησίμη εἰς τοὺς ζωγράφους, καὶ εὕρισκομένη εἰς τὴν Αἴγυπτον. Καιομένη κοκκινίζει περισσότερο, καὶ χρησιμεύει εἰς βαφήν τῶν χειρωτίων. Εὕρισκεται καὶ εἰς τὴν Κολωνίαν, ἀλλὰ μελανωτέρα τῆς πρώτης. Ὄταν καίηται, χρειάζεται προσοχὴ εἰς τὰς παρευρισκομένους, διότι ὁ καπνός της εἶναι βλαπτικώτατος.

Γῆ Περσικὴ, ἢ ὁποία καὶ κόκκινον Ἰνδικὸν ὀνομάζεται· εἶναι δὲ πετρώδης, κοκκίνη, εὐθραυστοτάτη, καταντῶσα μετὰ τὸ ἀρκετὸν τρίψιμον σχεδὸν ἀψαυστος, καὶ ἀποτελοῦσα ὡραῖον κόκκινον χρῶμα, χρησιμεύουσα εἰς τὰς ὑποδηματοποιεῖς διὰ τὸ τοιοῦτο χρῶμα· καταχρηστικῶς ὀνομάζεται καὶ Ἀγγλικὸν Κόκκινον.

Γῆ Καστίνα, ἢ τῆς Πέτρας, εὕρισκομένη εἰς τὰ Μεταλλεῖα τῆ σιδήρεα, καὶ χρησιμεύουσα εἰς τὸ χῶνευμα, ἢτοι λύσιμον αὐτοῦ.

Γῆ Κοκκίνη. Ἰδὲ ΒΩΛΟΣ.

Γῆ Κιμωλία (1) εἶδος Βώλης, ἢ γῆς σμηκτικῆς εὕρισκομένης εἰς τὴν Νῆσον Κίμωλον. Εἶναι δὲ λευκὴ, βαρεῖα,

(1) Τεβесиρί, καὶ Κρίτα ἀπὸ τοῦ Κρήτη, ἢ ὁποία καὶ Κίμωλις ἀρχαίως ἐλέγγοτο, ἔδειν καὶ ἐπωνομάσθη ἡ γῆ αὕτη.

ρεΐα, χωρίς γεῦσιν, γεμάτη ἀπὸ ψιλὴν ἄμμον αἰσθα-
νομένην εἰς τὰ ὀδόντια· εὐφραυστος, καὶ χωρίς να
βράση, ἢ θερμανθῆ βρεχομένη, ἀλλὰ διαλυομένη εἰς
πηλόν· χρησιμεύει εἰς τὸ λεύκασμα τῶν λιπῶν πανίων,
ἀλλὰ με' προσοχὴν διὰ να μὴ τὰ φθείρη. Ἡ ἐνδομυχῆ-
σα ἄμμος, εἰς τὴν Ἱατρικὴν χρησιμεύει διὰ να διαλύσῃ
τὰ πρίσματα.

Γ ἢ Πρασίνη, ἢ Κυπρία, εὐρισκομένη εἰς τὴν
Βερώνην τῆς Ἰταλίας, ἢ ὁποῖα εἶναι, καὶ ὀλοπράσινη,
χρησίμη εἰς τοὺς ζωγράφους δι' αὐτὸ τὸ χρῶμα.

Γ ἢ Καυσίμη, ἢ παρὰ τῶν Ὀλλανδῶν ταυτοσημάν-
τως Vunlandt, καὶ παρὰ τῶν Γάλλων Tourbe, εἶναι
μαυροειδῆς, καὶ θειαφώδης, χρησίμη εἰς τὴν Ὀλλάνδαν,
καὶ πολλὰ μέρη τῆς Γαλλίας ἀντὶ ἀνθράκων διὰ τὴν
φωτίαν. Ἡ εὐρισκομένη εἰς τὰς διόρυγας, καὶ αὐλάκια
τῶν πόλεων, ἔσα κατὰ πολλὰ θειαφώδης, προξενεῖ δυ-
σωδίαν, καὶ εἶναι εὐμεταχειρίστος εἰς μόνυς τοὺς πτω-
χῆς. Ἡ εὐρισκομένη εἰς τὰ ἔλη (βάλτους), καὶ ἔ-
χουσα συμπλέκτες ρίζας χόρτων, εἶναι καλιτέρα, καὶ
ἐπονομάζεται ὀρθότερον Βῶλος Καυσίμη. Ἴδὲ τῆτο.

Εἰς τὴν Ὀλλάνδαν, καὶ τὰ τοιαῦτα μέρη, διὰ τὴν
ἔλλειψιν τῶν ἀνθράκων, καὶ ξύλων, εἶναι πολὺχρηστος
ἢ τοιαύτη γῆ, ἢ Βῶλος, καὶ ἐμποδίζεται ἢ ἐμπορικὴ
ἐξοδός της ἀπὸ τὴν Ἐπικράτειαν.

Οἱ πλούσιοι προτιμῶσι τὴν καλὴν Βῶλον ἀπὸ τοὺς
ἀνθρακας· διότι αὕτη καιομένη διαμένει πολλὴν ὥραν,
καὶ εἰς τὸ ἔψημα τῶν μαγειρείων, καὶ εἰς τὸ ζέστα-
μα τῶν κοιτώνων.

Εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου παρομοίως λείπουν τὰ ξύ-
λα, καίεν τὰς Βουνιάς, καὶ ἄλλων ζώων κόπρους εἰς
τὰ μαγειρεῖά των.

ΓΙΓΚΙΒΕΡΙ, Ἴδὲ ΖΙΓΚΙΒΕΡΙ. Τὸ Ζιγτζιφύλλι, ἢ
Πιπερόριζα. Ἴδὲ καὶ ΠΙΠΕΡΟΡΡΙΖΑ.

ΓΙΓΣΕΓΚΟΝ. Ἴδὲ ΖΙΓΣΕΓΚΟΝ.

ΓΛΥΚΥΡΡΙΖΑ, ἢτοι ρίζα γλυκεῖα διὰ τὴν δροσι-
στικὴν, καὶ γλυκεῖαν ποιότητά της, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐ-

ξο-

ξοδεύεται πλῆθος πολὺ εἰς τὰ Φαρμακοποιεῖα, διὰ τὸτο χρειάζεται καὶ καλιτέραν περιγραφὴν. Ἡ ρίζα αὕτη ἔρπυσα ὑπὸ γῆν ἀναδίδει εἰς πολλὰ μέρη χόρτα δίπηχα μὲ φύλλα πράσινα ἰξώδη, καὶ κομμώδη, πυκνά, στιλπνά, καὶ ἡμιστρόγγυλα· τὸ κόκκινον ἄνθος των ὁμοιάζει τὸ τῆ Τακίνθου· ὁ σπόρος των εἶναι ἔγκλειστος εἰς λοβὸς περισφιγμένους πρὸς ἀλλήλους, καὶ σχεδὸν συνενωμένους.

Φημίζεται ἡ Γλυκὺρρίζα τῆς Ἰσπανίας, ὡς καλιτέρα, μάλιστα τῆς Ἀρραγῶνας, καὶ Σαραγόσσης· ἀνάγεται εἰς τὰ λοβώδη χόρτα, καὶ ὁμοιάζει τῆς Πισούς. Εὐρίσκεται καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ Ῥωσσίαν, ἀλλὰ πρὸ πάντων εἰς τὴν Περσίαν, ὅπου ἡ ρίζα γίνεται χονδροτέρα βραχίονος· καὶ τίς ἀμφιβάλλει ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ εἶναι; (1) Χρησιμεύει δὲ ὁ πηγμένος χυμὸς τῆς, ὁ ὁποῖος Τουρκιστὶ λέγεται Μιάμπαλη, καὶ γίνεται ὡς ἀκολέθως.

Ὅταν βράση καλὰ ἡ Γλυκὺρρίζα κιτρινίζει τὸ νερὸν, τὸ ὁποῖον ἀφ' οὗ κατασταλάξῃ, καὶ ἀναθυμιασθῇ μὲ τὴν φωτίαν, ἀφίνει ὑπόστασιν μελανὴν, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ χυμὸς, μαῦρος ἀπ' ἔξω, καὶ μὲ στιλπνότητα ἔσω, εὐθραυστος, καὶ γλυκονόστιμος, χρήσιμος εἰς τὸν βῆχα, καὶ τὰ πάθη τῆ πνεύμονος, μάλιστα εἰς χρῆσιν τῶν μικρῶν παιδίων.

Εἶναι καὶ δένδρον Γλυκὺρρίζης εἰς τὴν Ἀμερικὴν μὲ φύλλα ὅμοια τῆς Ταμαρίνθου, καὶ μασσώμενα εἶναι γλυκά, ὡς ἡ Γλυκὺρρίζα· καὶ μὲ αὐτὰ γίνεται Πτισάνη κοιλιακὴ ἑξαίρετος. Ὁ καρπὸς τῆ δένδρου, ἥτοι ὁ εὐρισκόμενος σπόρος μέσα εἰς τῆς λοβούς ὄντας σκληρὸς, γίνεται κομβολόγια, καὶ περιδέραια· ὀνομάζεται Λατινιστὶ Abrus Alpini.

ΓΛΩΣΣ-

(1) Γίνεται εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὰς Παλαιὰς Πάτρας, ὅπου συναζοῦν τὴν ρίζαντες, φορτονοῦντες τὴν διὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν.

ΓΛΩΣΣΑ. Τὸ γνωστὸν μέλος τοῦ ζώου, ἔγκλειστον εἰς τὸ στόμα, καὶ ὄργανον τῆς γεύσεως, καὶ φωνῆς. Τῶν λοιπῶν ζώων αἱ γλῶσσαι τρώγονται μόνον ὡμαί· τῶν βοῶν ὁμως καὶ ἀλατισμέναι, ἢτοι ταριχευμέναι, καὶ καπνισμέναι ἀποτελεῦν ἐμπόριον· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν αἰγῶν, καὶ μερικῶν ὄφαιων μεγάλων.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπαινεῦνται αἱ καπνισμέναι τῆς Ἀδριανουπόλεως, καὶ μετακομίζονται πολλαί· ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὰ Παραδουνάβια μέρη, καὶ Βλαχίαν, ἀλλ' αἱ πρῶται εἶναι ἐγκριτότεραι.

ΓΟΓΓΥΛΙΑ, τὰ καὶ Κογκυλία λεγόμενα, ρίζαι χόρτων διαφόρων εἰδῶν, τὰ ὅποια δὲν χρησιμεύουν εἰς τὸ ἐμπόριον.

Ἡ δὲ ρίζα τῶν Κογκυλίων, μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν ἐνὸς Πρυσσιακῆ Χυμικῆ, ἐγίνε χρήσιμος εἰς τὴν κατασκευὴν ζαχάρεως, τὸ ὅποιον προμηνύει ὅτι δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὸν τόπον τῆς Ἀμερικανῆς ζαχάρεως· ὥστε ἠμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ ἐμπόριον ἀρκετὸν ἐκεῖνο τὸ χόρτον, τὸ ὅποιον ὁ Κύρ Σαβαρῆς εἰς τὸ μέγα Ἐμπορικόν τῆς Λεξικὸν δὲν κατεδέχθη νὰ συναριθμήσῃ εἰς τὰ χρήσιμα χόρτα διὰ τὸ ἐμπόριον.

ΓΟΜΜΑ. Λέξις Ἰταλικὴ ἀπὸ τῆς Ἑλληνικοῦ. Ἴδὲ **ΚΟΜΜΙ.**

ΓΟΥΜΕΝΑ. Λέξις Ἰταλικὴ σημαίνουσα τὴν Γαλλιστὶ Cable, κατὰ συγκεκριμένην παραγωγὴν ἀπὸ τῆς Κάμηλος Ἑλληνικῆ· εἶναι δὲ τὸ χονδρὸν σχοινί, εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκονται δεμέναι αἱ ἀγκυραι τῆς παραβίου διὰ νὰ τὸ ἀράξουν, νὰ τὸ βαστάσουν, ἢ νὰ τὸ ρυμκλήσουν. Ἴδὲ **ΚΑΜΗΛΟΣ.**

ΓΟΥΝΑ. Δέρμα ζώου ἐργασμένον, ἢ καὶ ἀνέργαστον μεταχειριζόμενον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους διὰ ζέσταν, ἢ στολισμόν· καὶ ἐπειδὴ διὰ τῆτο ὠνομάσθη, Διφθέρα, διότι φθείρεται δὶς, ἢτοι καὶ ἐπάνω τῆς φυσικῆς ζωῆς, καὶ ἐπάκω τῶν ἀνθρώπων μετὰ τὸ μαλλίτης, ἐγὼ προτιμῶ ταύτην τὴν λέξιν, καὶ καταγράφω ἐκεῖ τὰ περι-
αὐτῆς. Βλέπε λοιπὸν **ΔΙΦΘΕΡΑ.**

ΓΟΥΝΑΡΙΣ, ὁ Διφθερουργός, ἢ Διφθεροποιός.

ΓΥΨΟΣ. Πέτρα ἀπαλὴ εὐθραυστος, χωρὶς ὀσμὴν, εὐκολόκαυστος, καὶ γινομένη τίτανος, μὴ διαλυομένη εἰς τὸ νερόν, καὶ χωρὶς βρασμόν. Ἡ χρῆσίς της εἶναι εἰς ὅλους γνωστὴ, καὶ ἡ τεκτονικὴ λαμβάνει πολλὴν βοήθειαν διὰ τὰ κάμη εἰς τοὺς τοίχους ἀνθη γλυπτὰ, καπνοδοχεῖα εἰς τὰς ἐστίας, καὶ τὰ συνδέση τὰ ὑελία εἰς τὰ κλειστά παράθυρα. Εὐρίσκεται εἰς πολλὰ μέρη, καὶ εἰς τὰ μεταλλεῖα τοῦ χαλκοῦ, καὶ τῆς στυφείας, καὶ κατὰ τὴν περιγραφὴν τῆς κύρ Ἰσσιέως, Jusseu, μέλος τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Γαλλίας, εἶναι τριῶν εἰδῶν· εἰς πέτρας μεγάλας, καὶ χοιδράς, καθὼς αἱ κοιναί, καὶ συνήθεις· εἰς ἄλλας κρυσταλλίνας, λευκάς, καὶ στιλπνάς παρομοίας σχεδὸν μὲ τὴν ὑελον, καὶ εἰς πλάκας μακρὰς παραλλήλους, καὶ ἀργυροχρούς.

Ὅταν οἱ Χυμικοὶ κατασκευάζουν τὸ παρ' αὐτῶν λεγόμενον Ἄλας τῆς Γλαυβέρου, τὸν ἐπιπολάζοντα ἀφρόν συναζόμενον, καὶ ξηραίνόμενον ἢμπορῶν τὸν μεταχειρισθῆν διὰ τὸν γύψον, τῆς ὁποίας ἔχει ὅλας τὰς ιδιότητες.

Ἀφ' ἧ καὶ ἡ γυψώδης πέτρα, καὶ βραχῆ, δὲν διαλύεται εἰς τὸν ἀέρα, μήτε γίνεται κόνις, καθὼς ἡ ἄσβεστος, ἀλλὰ συνενῆται εἰς στερεὰν, καὶ σκληρὰν πέτραν· ὥστε κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ὀρυκτολόγου Οὐάλλερίας, μετὰ τὸ τιτάνωμα κοπανιζόμενος ὁ γύψος, καὶ ἔπειτα βρεχόμενος, γίνεται ζυμᾶρι χρήσιμον εἰς τὴν Τεκτονικὴν, καὶ τὴν Γλυπτικὴν.

Ὁ γύψος, ἢτοι ἡ γυψώδης πέτρα, τὰ ὁποῖα εἶναι ταυτοσήμαντα, εἶναι πέτρα ἀπαλωτάτη, καὶ ὀλίγον συγκεκολλημένη· διὰ τοῦτο καὶ μὲ τὸ ὄνυχι τρίβεται, καὶ εὐκόλα γίνεται κόνις μὲ τὰ γυμνά δάκτυλα· δὲν ἔχει καμμίαν πυριτικὴν δύναμιν.

Οἱ Ἀρχαῖοι ἐγνώριζον, καὶ μετεχειρίζοντο, καθὼς καὶ ἡμεῖς, ὅλα τὰ εἶδη τῆς γύψου· εἰς τὴν Κύπρον ἦσαν Ὀρυκτεῖα ἀξιόλογα, τὰ ὁποῖα ὠνομάζοντο Μεταλλεῖα Γυψικά.

Γύψον Τυμφαϊκὸν ἔλεγον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος χωρὶς νὰ καῆ ἐγίνετο πηλὸς μὲ τὸ νερὸν, καὶ ἐχρησίμευεν, ὡς τὸν καυμένον. Ἐχρησίμευε καὶ διὰ τὸ καθάρισμα τῶν ἐνδυμάτων, ἀντὶ τῆς Κιμωλίας Γῆς.

Ὁ Ὠμὸς Γύψος, ἢτοι ἡ πέτρα, εὐρίσκεται εἰς διάφορα χρώματα, καὶ σχήματα, διὰ τοῦτο καὶ λαμβάνει διάφορα ὀνόματα.

Ὁ Κοινὸς Γύψος εὐρίσκεται εἰς μάζας διαφόρων σχημάτων, καὶ μεγεθῶν· ἄλλοτε ὁμοιάζει μὲ ἀσβεστοπέτραν εἰς τὴν ὄψιν, καὶ ἄλλοτε μελιθάνθρακας. Ἐχει πολλὰ στιλπνὰ σπυρία, ὡς τὸ Κεφαλοζάχαρι· καὶ κατὰ τὸ χρῶμα εἶναι λευκός, στακτόχρως, καὶ μὲ κηλίδας, κοκκινωπός, πρασινωπός, κ. τ. λ.

Γύψος Πεταλώδης, εἶναι ἡ λεγομένη καθρεπτική πέτρα, συνθεμένη ἀπὸ λεπτότατα μύρια, καὶ διαφανῆ, συγκολλημένα ἐν μὲ τὸ ἄλλο· διαφέρει ὅμως ἀπὸ τὸν Τάλκον· διότι ἔτος καιόμενος φυλάττει ὑέλῳδες διαφανές· ὁ Γύψος ὅμως ὄχι.

Γύψος Νηματώδης. Οὗτος ἔχει τὴν αὐτὴν σύνθεσιν μὲ τὴν Ἀμίαντον· διακρίνεται ὅμως εἰς τὸ πῦρ, διότι καίεται κατὰ τὸν ἄνω τρόπον.

Γύψος Κρυσταλλωμένος, λέγεται ὁ ἄνω εἰρημένος Ἀφρὸς τῆ Ἀλατος τοῦ Γλαυβέρου. Εὐρίσκεται δὲ καὶ φυσικὸς εἰς διάφορα σχήματα πετρῶν, καὶ εἶναι κυρίως ἀπαλὸς κρύσταλλος, τὸν ὁποῖον καὶ Σεληνίτην ὀνομάζουν μερικοί.

Γύψος Στερεός. Πέτρα διαφανῆς, καὶ στερεά, παρομοιάζουσα πολὺ μὲ τὸ λευκὸν κηρίον· οἱ Γερμανοὶ κατασκευάζουν μὲ τῆτον ἀξιοπερίεργα πράγματα.

Ἀπὸ τὰ ἄνω ρηθέντα ἀποδεικνύεται. α. ὅτι οἱ Φυσιολόγοι ἔλαβον πολλάκις ἀντὶ Γύψου, ἄλλας ἐσίας πετρώδεις. β. ὅτι τὰ συνθέτοντα τὰς πέτρας στοιχεῖα δὲν μᾶς εἶναι ἀκόμη γνωστὰ, καὶ χρειάζονται πολλὰ πειράματα νὰ ἀνακαλυφθῶν. (Ἐγκυκλοπαιδεία).

Γίνεται μὲ τὸν Γύψον καθαρῶτατον τιτανωμένον, καὶ εἰς κόριν λεπτοτάτην τριμμένον, βρεγμένον μὲ νερὸν, εἰς

τὸ ὁποῖον εὐὰ ἦναι κόμμι ἀναλυμένον, καὶ ἀνακατωμένον μὲ χρώματα κατ' ἀρέσκειαν τῶ τεχνίτε· γίνεται λέγω μαρμάρωμα τεχνητὸν ἐξαίρετον, καὶ στιλβώνεται θαυμάσια εἰς τοὺς τοίχους.

Πολλὰ τραπέζια μικρὰ ἔχουν τοιαύτας πλάκας, καὶ δὲν διακρίνονται ἀπὸ τὸ μάρμαρον βλεπόμενα, ἢ φαύμενα· ἀλλ' εἶναι εὐθραυστότερα, ἐλαφρότερα, καὶ ἀπαλώτερα.

ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΟΝ. Κύκλος ἀπὸ στερεὰν ὕλην διαπερῶμενος εἰς τὰ δάκτυλα τῶν ἀνθρώπων, μὲ λίθον, ἢ σφραγίδα διαφόρων σχημάτων ἐγκεκολλημένην, χρήσις παλαιοτάτη εἰς ἀνδρας καὶ γυναῖκας.

Τὰ ὀρειχάλκινα, καὶ χάλκινα ἐμπεριέχονται εἰς τὰς Βαναουσουργίας, καὶ πωλῶνται μὲ τὴν Δωδεκάδα· τὰ χρυσᾶ, καὶ ἀργυρᾶ, καὶ πετραδιοστόλιστα κατὰ τὴν τιμὴν τῆς ὕλης, τὰ δὲ ὀλοστρόγγυλα μὲ περίβαμμα ἢ καὶ περιγραφὴν ἐγκαυστον κατ' ἀρέσκειαν.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΑ', λέγονται τὰ προερχόμενα ἀπὸ τῆς Δαμασκῆ, ἢ Φυτικά, ὡς Δαμασκηνὰ μῆλα, εἶδος κοκκινῶν μήλων γλυκῶν, καὶ ῥητινωδῶν, τὰ κοινῶς λεγόμενα Τερκιστὶ Καϊσιὰ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μετακομίζονται εἰς διαφόρους τόπους, πολλὰ ξηρὰ εἰς κιβώτια, καὶ πωλῶνται διὰ τὰ μαγειρεῖα, ἢ καὶ ζαχαρωτὰ μὲ τὴν ὀκάν. Ἐχεν γλυκὺν τὸν ἐμπεριεχόμενον σπόρον εἰς τὸν πυρῆνά των, καὶ διακρίνονται μὲ τοῦτο ἀπὸ τὰ Βερίκοκκα, τῶν ὁποίων εἶναι πικρὸς ὁ σπόρος.

Ἡ Τεχνητά, καὶ εἶναι τὰ ὕφαντὰ μεταξωτὰ μὲ σειρὰς, ὡς οἱ γνωστοὶ Ἀλλατζᾶδες· ἢ μὲ ἀνθη μετάξης, ἢ χρυσῆ, καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ πετένια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὑφαίνονται καὶ εἰς τὰς Ἰνδίας, τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν Περσίαν, καὶ τὸ Χαλέπιον, καὶ ἔτι εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, ἐπονομαζόμενα ὁμοίως Δαμασκηνὰ.

Δαμασκηνὰ πρὸς τούτοις ὀνομάζονται καὶ σπαθία, ἢ μαχαίρια, λεπτά, κοπτικά, καὶ εὐλύγιστα, τὰ καὶ παρὰ τῶν Τούρκων Διμισκὶ γνωρίζομενα. Ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ἐμπείρους ἀποδίδουν τὴν τοιαύτην ἀρετὴν εἰς τὴν πρώτην ὕλην, ἢτοι τὸν χάλυβα· ἄλλοι εἰς τὸν τρόπον τῆς βαφῆς ἰδιαίτερον εἰς τὰς χαλκεῖς τῆς Δαμασκῆ (τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ πιθανώτερον), καὶ ἄλλοι εἰς τὸν αἴρα, εἰς τὸν ὁποῖον κινούμενα, καὶ περιστρεφόμενα τὰ μαχαίρια ταῦτα, ἀποκτῆν τὸ εὐλύγιστον. Ἰδὲ ΧΑΛΥΨ, καὶ ΜΕΤΑΞΩΤΑ' περὶ τῆτων.

ΔΑΝΤΕΛΛΑ. Ἀπὸ τῆς Γαλλικῆς Dent προφερόμενον Δάντ, σημαῖνον δὲ ὀδόντιον, πλεκτὸν καὶ ἀραιὸν συρίτι ἐπονομασθῆν οὕτω, ἢ διότι τὸ ὄργανον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι δεμένα αἱ κλωσταὶ καὶ πλέκονται, εἶναι ὀδονδωτὸν, ἢ διότι αἱ ἄκραι καὶ αὐτὸ τὸ γωνιῶδες πλέγμα τῆς συριτίς ἔχει ὀδόντια. Κατὰ ταῦτα λοιπὸν προσφύεστατα ἠμποροῦμεν νὰ τὸ ὀνομάσωμεν καὶ ἡμεῖς Ὀδονδωτὸν πλέγμα, καὶ Ἰδὲ τῆτο.

ΔΑΥΚΟΣ. Χόρτον γινόμενον εἰς πολλὰ μέρη, καὶ τὸ καλλίτερον εἰς τὴν Κρήτην, ὑψόμενον ἕως $1\frac{1}{2}$ πόδα, μὲ κλόνους πολλοὺς, καὶ εἰς τὰς ἄκρας ἀνθη λευκὰ μὲ σπόρους ὑποπρασίνους, χυκδωτῆς, παρομοίους μὲ τὸ Κώμινον, πλὴν εὐωδωδέστερης, κατὰ τὴν δόξαν τῶν παλαιῶν Ἰατρῶν· εἶναι λιθοθριπτικοί, ἢτοι ἰατροῦν τὴν λιθίασιν τῶν ἀνδρῶν οἱ σπόροι του.

ΔΑΦΝΗ. Φυτὸν ἀειθαλές, καὶ εὐῶδες μὲ φύλλα βαθυπράσινα, χονδρά, καὶ στιλπνά, καὶ μικρὸν καρπὸν, ἐπονομαζόμενον κόκκον (κοκκοῦσι, καὶ συνθέτως δαφνοκόκκισον) στρογγύλον, πράσινον τὴν ἀρχὴν, καὶ μετὰ ταῦτα ξηραίνόμενον μαῦρον· τόσον ὁ καρπὸς ὅσον καὶ τὰ φύλλα χρησιμεύουν εἰς τὸ ἐμπόριον στελλόμενα εἰς τὴν Ῥωσσίαν, καὶ Πολωνίαν, ὅπε οἱ Ἑβραῖοι τὰ μεταχειρίζονται εἰς τὸ ψωμί. Τώρα νεωστὶ ἐμποδίσθη ἡ εἰσοδός των εἰς τὴν Ῥωσικὴν Ἐπικράτειαν.

Ὁ δὲ Κόκκος εἶναι εὐχρηστος εἰς τὴν Ἰατρικὴν, Βαπτικὴν, καὶ Ἱπποϊατρικὴν· ἀπὸ τῆς νωπῆς ἐκβάλλεται

τὸ Δαφνέλαιον, βράζωντάς τες εἰς τὸ νερόν, καὶ συνάζοντας μὲ κοχλιάρι τὸ ἐπιπλέον ἔλαιον εἰς τὸ ἀγγεῖον, καὶ εἶναι καλὸν εἰς τὰς ψυχρὰς χυμὰς, καὶ ἄλλα πάθη. Τὸ καλὸν πρέπει νὰ ἦναι νωπὸν, εὐώδες, σπυρωτὸν, συνεχόμενον, καὶ πρασινοκίτρινον.

ΔΕΝΔΡΟΝ. Τὸ μεγαλήτερον ἀπὸ τὰ λοιπὰ φυτὰ, τρεφόμενον, καὶ βασταζόμενον μὲ ρίζας μακρὰς, χωμένας εἰς τὴν γῆν, καὶ αὐξάνον εἰς κορμὸν ἀναβλαστάνοντα φύλλα, κλόνες, ἄνθη, καὶ καρπὸν ἐμπεριέχοντα τὸν σπόρον τῆς γεννήσεώς τε. Τὸ σῶμά τε λέγεται ξύλον, τὸ δέρμα του Φλοιὰ, Ἐντεριώνη τὸ κατὰ τὸ μέσον τῆ κορμῆ, καὶ τῶν κλόνων ξύλον, καὶ Ψυχίον. Κλόνοι, οἱ ἀπὸ τὸν κορμὸν ἀναβλαστάνοντες κατὰ διαφόρους ἐκτάσεις. Φύλλα τὰ εἰς τὰς κλόνες ἀπαλὰ πέταλα, καὶ ἄνθος τὸ προηγούμενον τῆ κορμῆ, καὶ σπόρου.

Ὅταν συλλογισθῇ ὁ ἀγχίγος Βοτανικὸς τὴν διαφορὰν τῆ μεγέθους ἀπὸ τὸν Ἰσσωπον ἕως τὴν Κέδρον τῆς Λιβάνης, ἢ νὰ εἴπωμεν κοινότερον ἀπὸ τὸ μικρότερον χόρτον, ἕως τὸ ὑψικομώτερον, καὶ μεγαλήτερον δένδρον, ἐπιμελεῖται νὰ εὕρη τρόπον νὰ τὰ διαιρέσῃ εἰς γένη κατὰ τὸ μέγεθός των· ἀλλ' εὕρισκει μεγίστην τὴν δυσκολίαν· διότι ὁ Δημιουργὸς Θεὸς, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν Γραφικὴν Ἀλήθειαν ἐπρόσταξε καὶ ἀνεβλάστησαν ἐνταυτῶ εἰς τὴν ἐκτεταμένην ἐπιφάνειαν τῆς γῆς „Βλαστησάτω „ ἡ Γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος „ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὐ „ τὸ σπέρμα αὐτῆ ἐν αὐτῶ“· τὰ συνήνωσε μὲ τοιαύτην ἄλυσιν, ὥστε τὸ μεγαλήτερον χόρτον, δὲν διακρίνεται ἀπὸ τὴν θάμνον, ἢτοι χαμόδενδρον, καὶ τέτου τὸ μεγαλήτερον, παρομοιάζει μὲ τὸ δένδρον, ὥστε κραυγάζων μετὰ τοῦ Δαβὶδ τὸ „Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ Ἔργα „ σε Κύριε!“ ζῆτεῖ τὴν διαίρεσίν των εἰς τὸν τρόπον τῶν ἀνθέων, καρπῶν, καὶ φύλλων, καθὼς ὁ Τερνεφόρτος, καὶ ὁ Λιναῖος, καὶ ἰδὲ ὅσα ἔτοι συνέγραψαν περὶ τῶτων, διαιροῦντες αὐτὰ εἰς κλάσεις κατὰ τὰ ἄνθη, καὶ ὄχι τὸ μέγεθός των.